

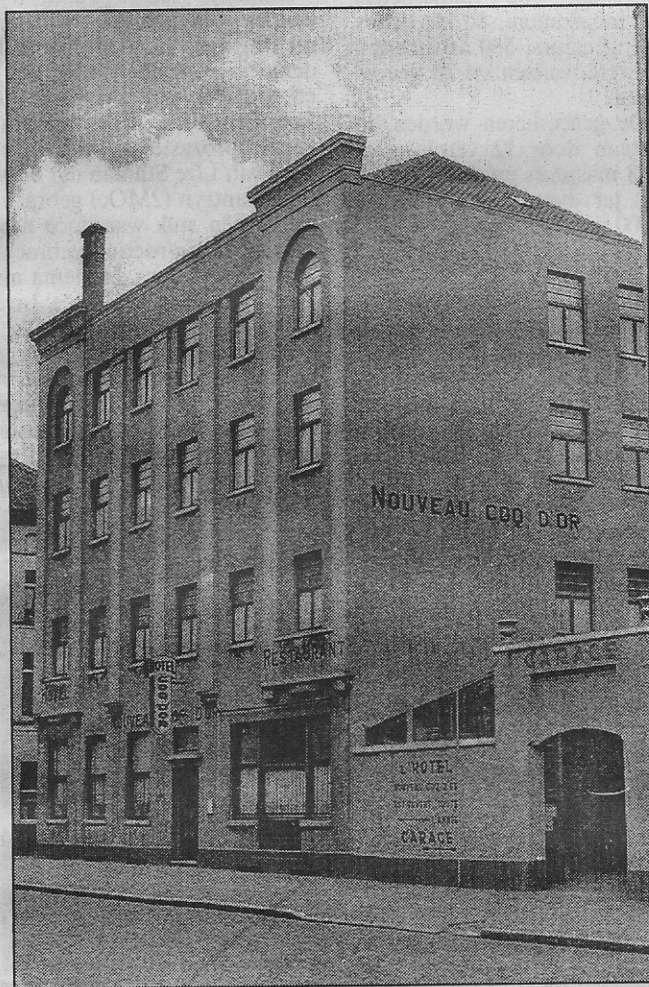
De Hofstraat

Men is de Hofstraat een nieuw plaveienkleed aan het geven. Deze straat, gelegen in een van de oudste wijken van Oostende, is omgeven door een reeks straten waar de Oostendenaars maar zelden komen. We denken hierbij aan de Londenstraat, de Boekareststraat, de Maria-Hofstraat, de Platformstraat, enz.

In de vorige eeuw werd de Hofstraat aangelegd langs het Koninklijk Prinsenhof, het park dat in 1837 werd aangelegd in de omgeving van het Koninklijk Paleis in de Langestraat. Dit Prinsenhof lag dus

tussen de huidige Hofstraat en de vestingen en het was omsloten door houten schuttingen. In die tijd stonden er in de Hofstraat maar een paar huizen.

Oorspronkelijk was het de bedoeling een nieuw koninklijk paleis te bouwen tussen het Prinsenhof en de vestingen waarvan een deel zou worden gesloopt. De werken werden in 1865 begonnen, doch Leopold II liet de werken stilleggen en in de plaats daarvan liet hij een groot duinenchalet optrekken voorbij de Parijsstraat. Dit betekende meteen ook het einde van het Prinsenhof, dat wel-

Hôtel Nouveau Coq d'Or (thans Hotel Bero, Hofstraat nr 1).

Een zicht op de thans verdwenen kasseien in de Hofstraat. Links ziet men „Hôtel de l'Aviation” (Hofstraat nr 12).

dra zou verkaveld worden. Ook de Hofstraat raakte in die periode meer en meer bebouwd. Er werden verschillende villa's opgetrokken, weliswaar in de vorm van rijkhuizen.

Toerisme

Weldra werden er in de Hofstraat ook enkele hotels gebouwd, wat het straatbeeld meteen een toeristisch aspect bezorgde. Zo was er o.a. „Hôtel Nouveau Coq d'Or” dat later verbouwd werd tot „Hotel Bero”, „Hotel Glenmore” en het meer volkse „Hôtel de l'Aviation” (waar later de „Muscitower” kwam).

Op een mooie kaart van rond 1910 kan men lezen dat men in het „Hôtel de l'Aviation” (een heel moderne naam voor die tijd!) een diner kon bekomen aan 1,25 fr en dat er een „garage pour vélos” was. Nu is er ook nog de „Telstar”.

Rond 1930 woonden in de Hofstraat nog een paar personen, die veel later bekend zouden worden: denken we maar aan Maurice Boel, de kunstschilder, en officier Ernest De Tacye die in 1956 medestichter en eerste voorzitter van „De Plate” zou worden.

Omer Vilain